

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE II
Mojmírova 5, 040 46 Košice 1

Číslo: 1 Pv 17/17/8803-43
EEČ: 2-64-176-2022

Košice II 07.02.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 odsek 1, odsek 2
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Košice II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 odsek 1, odsek 2 Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

- ako konateľ spoločnosti XXXXX. so sídlom XXXXX ulica XXXXX IČO: 36 573 515
(ďalej len XXXXX.) dňa 27.12.2011 podal na Daňový úrad Košice so sídlom Košice,
ulica Rozvojová č. 2 (ďalej len DÚ Košice) daňové priznanie na dani z pridanej
hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2011,
v ktorom si uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 38.625,50
EUR, pričom na základe tohto daňového priznania bol DÚ Košice dňa 17.02.2012
vystavený platobný poukaz č. XXXXX na vrátenie sumy 38.625,50 EUR ako
nadmerného odpočtu DPH a to na účet spoločnosti XXXXX vedený vo VÚB, a. s. so
splatnosťou do 24.02.2012, pričom v zmysle tohto platobného poukazu bola platba
na účet tejto firmy zo strany DÚ Košice realizovaná, následne ako osoba konajúca
za spoločnosť XXXXX dňa 21.02.2012 podal na DÚ Košice dodatočné daňové
priznanie na dani z pridanej hodnoty za spomenuté obdobie november 2011 u
spoločnosti XXXXX ktorým si upravil riadne priznaný nadmerný odpočet DPH a
vykázal nulu, pričom XXXXX v rozpore s ustanovením § 39 ods. 2 zák. č. 511/1992

Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov dodatočne priznanú daň vo výške 38.625,50 EUR v lehote splatnosti ku dňu 31.03.2012 nezaplatil,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach sp. zn. XXXXX zo dňa 16.05.2012 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a dňa 20.03.2013 bolo podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX za prečin nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

osoba vystupujúca ako konateľ spoločnosti XXXXX dňa 27.12.2011 podala na Daňovom úrade v Košiciach daňové priznanie na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2011, v ktorom si uplatnila nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 38.625,50 EUR, pričom na základe tohto daňového priznania bol DÚ Košice dňa 17.02.2012 vystavený platobný poukaz č. XXXXX na vrátenie sumy 38.625,50 EUR ako nadmerného odpočtu DPH a to na účet spoločnosti XXXXX vedený vo VÚB, a. s. so splatnosťou do 24.02.2012, pričom v zmysle tohto platobného poukazu bola platba na účet tejto firmy zo strany DÚ Košice realizovaná, následne osoba konajúca za spoločnosť XXXXX dňa 21.02.2012 podala na DÚ Košice dodatočné daňové priznanie na dani z pridanej hodnoty za spomenuté obdobie november 2011 u spoločnosti XXXXX XXXXX, ktorým si znížila riadne priznaný nadmerný odpočet DPH na nulu, keď v časti 37 opravného daňového priznania rozdiel oproti poslednej známej daňovej povinnosti, alebo nadmernému odpočtu DPH uviedla sumu plus 38.625,50 EUR, pričom v rozpore s ustanovením § 39 ods. 2 zák. č. 519/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov dodatočne priznanú daň v lehote splatnosti nezaplatila, XXXXX.

Uznesením vyšetrovateľa tej istej sp. značky zo dňa 02.02.2015 bolo trestné stíhanie podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku prerušené, lebo nebolo možné pre neprítomnosť obvineného vec náležite objasniť. Dňa 17.06.2016 bolo v trestnom stíhaní pokračované.

Uznesením vyšetrovateľa tej istej sp. značky zo dňa 21.03.2017 bolo trestné stíhanie podľa § 228 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku prerušené, lebo nebolo možné pre neprítomnosť obvineného vec náležite objasniť. Dňa 30.11.2021 bolo v trestnom stíhaní pokračované.

Vyšetrovateľ PZ predložil na tunajšiu prokuratúru vyšetrovací spis spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania pre vyššie uvedený prečin. Preskúmaním predmetného návrhu, ako aj predloženého vyšetrovacieho spisu, som sa s takýmto postupom a názorom vyšetrovateľa stotožnila. Som toho názoru, že v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na ďalšie trestné stíhanie obvineného, teda, že v danom prípade neboli naplnené všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, ako po stránke objektívnej, tak ani po stránke subjektívnej, ani

pojmové znaky iného trestného činu podľa osobitnej časti Trestného zákona. Teda som dospela k záveru o dôvodnosti zastaviť trestné stíhanie voči obvinenému podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, nakoľko nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Tomuto konštatovaniu zodpovedajú aj výsledky realizovaného vyšetovania.

V priebehu vyšetovania boli vykonané výsluchy osôb – svedkov XXXXX, XXXXX, XXXXX a bol zabezpečený rozsiahly spisový materiál.

Obvinený XXXXX nebol doposiaľ vypočutý, pretože na adrese trvalého bydliska sa nezdržiava a jeho pobyt sa nepodarilo vypátrať.

Z doposiaľ vykonaných úkonov na zabezpečenie prítomnosti obvineného XXXXX a zo správ NÚ SIRENE vyplýva, že sa jedná o osobu neustále striedajúcu prechodné pobyty, využívajúc krátkodobé pracovné príležitosti v rámci XXXXX, z dôvodu ktorého sa doposiaľ nepodarilo doručiť obvinenému uznesenie o vznesení obvinenia, a teda zabezpečiť jeho výsluch, resp. vyjadrenie k vyšetrovanej veci.

Svedok poškodený XXXXX za DÚ Košice vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že za spoločnosť XXXXX bolo dňa 27.12.2011 podané na DÚ Košice daňové priznanie na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie november 2011, v ktorom bol uplatnený nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 38.625,50 EUR. Na základe tohto daňového priznania bol DÚ Košice dňa 17.02.2012 vystavený platobný poukaz č. XXXXX na vrátenie sumy 38.625,50 EUR ako nadmerného odpočtu DPH a to na účet spoločnosti XXXXX XXXXX so splatnosťou do 24.02.2012. V zmysle tohto platobného poukazu bola platba na účet tejto firmy zo strany Daňového úradu Košice I realizovaná. Následne za uvedenú spoločnosť dňa 21.02.2012 bolo na DÚ Košice podané dodatočné daňové priznanie na dani z pridanej hodnoty za obdobie november 2011 s dátumom vypracovania 10.02.2012, ktorým bol upravený riadne priznaný nadmerný odpočet DPH a bola vykázaná nula. Z ustanovenia § 39 ods. 2 zák. č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov vyplýva, že ak daňový subjekt zistí rozdiel oproti podanému daňovému priznaniu, je povinný podať dodatočné daňové priznanie do konca mesiaca nasledujúceho po tomto zistení s uvedením obdobia, ktorého sa dodatočné daňové priznanie týka a v rovnakej lehote je dodatočne priznaná daň splatná, v danom prípade to bolo dňa 31.03.2012. Uvedený daňový subjekt sumu, ktorú si uplatnil v daňovom priznaní za obdobie 11/2011 a upravil dodatočným daňovým priznaním DÚ Košice dobrovoľne nevrátil, preto správca dane pristúpil k nútenému výkonu vymoženiu uvedenej sumy, na základe ktorého v exekučnom konaní bola daňovému subjektu z účtu XXXXX XXXXX odpísaná suma 38.101,73 EUR a to dňa 11.09.2012.

Svedok XXXXX vo svojich výpovediach uviedol, že ho v mesiaci máj 2011 oslovil XXXXX s tým, že mu sľúbil finančnú odmenu zato, že na seba preberie firmu XXXXX Bol jediným konateľom spoločnosti od 25.06.2011 do 07.03.2012. Všetky záležitosti ohľadom prepisu firmy zabezpečoval XXXXX on len podpisoval pred notárom nejaké listiny, ktoré ani nečítal. O firmu sa nezaujímal, neprebral žiadne účtovníctvo a nepodával daňové priznania a ani dodatočné daňové priznanie k DPH za november 2011 reálne nepodnikal. Nevedel ani o skutočnosti, že z DÚ prišli na

účet firmy peniaze. Niekedy v roku 2012 mu XXXXX oznámil, že previedol firmu na inú osobu, o ktorej on nič nevie.

Svedok XXXXX využil svoje právo v zmysle § 130 ods. 2 Trestného poriadku a odmietol vypovedať, nakoľko by si svojou výpoveďou privodil nebezpečenstvo trestného stíhania.

Na základe skutočností vyplývajúcich z výpovede svedkov a zhromaždeného spisového materiálu som zistila, že riadne daňové priznanie spoločnosti XXXXX XXXXX za zdaňovacie obdobie november 2011, ktoré bolo osobne podané dňa 22.12.2011 na Daňovom úrade Košice I a na základe ktorého bol na riadku 30 tohto daňového priznania uplatnený nárok na vrátenie nadmerného odpočtu DPH vo výške 38.625,50 EUR, podala doposiaľ nestotožnená osoba, ktorá vystupovala pod menom XXXXX, teda osoba, ktorá bola v tom čase jediným konateľom predmetnej spoločnosti a nie obvinený XXXXX, ktorý sa stal jediným konateľom predmetnej spoločnosti až dňa 03.02.2012 so zápisom v obchodnom registri dňom 08.03.2012. Zároveň v dodatočnom daňovom priznaní spoločnosti XXXXX XXXXX za zdaňovacie obdobie november 2011, podaného dňa 10.02.2012 a doručeného Daňovému úradu Košice dňa 21.02.2012, sú totožné iniciály osoby podávajúcej predmetné daňové priznanie, a to XXXXX, v ktorom došlo k takzvanému stornovaniu nadmerného odpočtu vo výške 38.625,50 EUR a vykázaniu nulovej daňovej povinnosti, ale nie XXXXX ktorého spojitost' s týmito podanými daňovými priznaniami, ako aj reálnym prevzatím predmetnej spoločnosti XXXXX XXXXX vrátane kompletnej účtovnej agendy obvineným nebola doposiaľ nijakým spôsobom preukázaná. Práve naopak, z doposiaľ vykonaného vyšetrovania vyplýva, že obvinený XXXXX nadmerný odpočet DPH za predmetnú spoločnosť nežiadal, čo potvrdzuje aj výsluch svedka XXXXX, jediného konateľa spoločnosti XXXXX v dobe od 15.06.2011 do 03.02.2012, ktorý uviedol, že ako jediný konateľ reálne za predmetnú spoločnosť nekonal, bez prečítania podpisoval iba listiny, ktoré mu predkladala osoba menom XXXXX, teda osoba, ktorá fakticky ovládala a riadila predmetnú spoločnosť. K podpisu na predložených daňových priznaniach uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť, nakoľko podpisy sú cez pečiatku spoločnosti, ktorú on nikdy nemal, avšak zároveň dodáva, že podpisoval bez prečítania viaceré listiny, ktoré mu XXXXX predkladal.

Je nutné poukázať na skutočnosť, že daňový subjekt XXXXX podal riadne daňové priznanie k DPH za 11/2011 dňa 22.12.2011, kde si uplatnil nadmerný odpočet v sume 38.625,50 eur. Lehota na vrátenie nadmerného odpočtu za obdobie 11/2011 uplynula dňa 24.02.2012. Daňový úrad ako správca dane vystavil platobný poukaz č. XXXXX na vrátenie nadmerného odpočtu dňa 17.02.2012 s dátumom splatnosti 24.02.2012.

Dňa 21.02.2012 daňový subjekt XXXXX podal dodatočné daňové priznanie za zdaňovacie obdobie 11/2011, ktorým si znížil nadmerný odpočet uplatnený v riadnom daňovom priznaní na nulu.

Dňa 24.02.2012 bol nadmerný odpočet DPH pripísaný na účet spol. XXXXX., teda tri dni po oznámení - stornovaní nadmerného odpočtu DPH správcovi dane.

Mám za to, že táto skutočnosť vyvracia úmysel neoprávnene sa obohatiť.

Taktiež konštatujem, že právna kvalifikácia predmetného skutku nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku nie je správna, a to z dôvodu, že sa nejedná o splatnú daň, ktorú páchatel' v podanom daňovom priznaní prizná a nezaplatí, ale v tomto prípade sa jedná o uplatnenie nadmerného odpočtu DPH, ktoré daňový úrad uznal, teda nejde o neoprávnené uplatnený nadmerný odpočet DPH. Navyše predmetná suma bola daňovým úradom vymožená v rámci exekučného konania v plnom rozsahu dňa 11.09.2012.

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav, berúc do úvahy aj ďalšie listinné dôkazy v spise obsiahnuté, ako výpis z bankových účtov, listiny daňového exekučného konania, ako aj ďalšie písomnosti možno konštatovať, že zo strany obvineného XXXXX ani inej osoby oprávnenej konať za spol. XXXXX XXXXX, nedošlo v danom prípade k protiprávnemu konaniu, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako trestný čin. Som toho názoru, že v danej veci absentujú obligatórne pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu, ako po stránke objektívnej, tak aj po stránke subjektívnej.

Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákona, ak tento zákon neustanovuje inak. Pre naplnenie znakov každého trestného činu sa vyžaduje naplnenie všetkých pojmových znakov skutkovej podstaty, a to objektu a objektívnej stránky, subjektu a subjektívnej stránky ako súhrnu znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako trestný čin. Všetky tieto znaky tvoria jeden celok a len v prípade ich kumulatívneho naplnenia možno v jednotlivých prípadoch hovoriť o trestnom čine. Absencia čo i len jedného z týchto obligatórných znakov, ktoré nie sú vždy priamo v zákone výslovne uvedené spôsobí to, že konkrétne ľudské správanie nie je možné podriaďiť pod zákonnú skutkovú podstatu žiadneho trestného činu uvedenú v osobitnej časti Trestného zákona.

Podľa § 2 ods. 10 orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Vychádzajúcu zo samotnej definície skutkovej podstaty tohto trestného činu je zrejmé, že jednou z obligatórných náležitostí potrebných pre jej naplnenie je solventnosť platiteľa dane a úmysel nezaplatiť splatnú daň.

Keďže sa jedná o úmyselný trestný čin, tak úmyselné zavinenie nie je možné mechanicky odvodzovať iba z porušenia konkrétnej právnej povinnosti a je nutné prihliadať nielen na solventnosť daňovníka v dňoch splatnosti dane, ale aj spôsob nakladania s finančnými prostriedkami platiteľa dane a dôvody, pre ktoré splatnú daň neuhradil. Teda týmto logickým spôsobom možno dospieť k záveru o prípadnom úmyselnom zavinení, ktorého absencia vylučuje trestný postih páchatel'a. V danom prípade páchatel', ako zodpovedný zástupca spoločnosti, sám dobrovoľne ešte pred pripísaním nadmerného odpočtu DPH na účet spoločnosti podal opravné daňové

priznanie vo svoj neprospech. V spise zhromaždenými dokladmi a listinami bolo jednoznačne preukázané, že spôsobenie daňového dlhu nebolo úmyselné.

Princíp subjektívnej zodpovednosti zavinením je vyjadrená i individuálna trestná zodpovednosť, a teda, že každý zodpovedá iba za to, čo svojím konaním sám zaviniť. Pre trestnú zodpovednosť nestačí spôsobenie následku konaním osoby, pokiaľ toto konanie nebolo zavinené. Z vykonaného dokazovania (výsluchov svedkov, ako aj ďalších listinných dôkazov) a po zhodnotení relevantnosti všetkých vykonaných dôkazov možno ustáliť záver, že z vyššie uvedeného konania obvineného XXXXX nevyplýva žiadne jeho úmyselné zavinenie (§ 15 a § 17 Trestného zákona), a teda ani úmyselné konanie zadržat' a nezaplatiť daň.

V prvom rade je nevyhnutné uviesť, že trestné právo ako súbor právnych noriem nastupuje najmä v prípadoch, keď dotknuté právne vzťahy nie je možné regulovať prostredníctvom iných právnych prostriedkov nápravy. To znamená, že trestné právo slúži ako prostriedok "ultima ratio", a to v prípadoch, keď iné právne prostriedky nápravy narušených právnych vzťahov zlyhajú alebo ak sa minú účinku. Keďže prostredníctvom inštitútov trestného práva sa v najcitelnejšom rozsahu zasahuje do základných ľudských práv a slobôd jednotlivca, je preto nanajvyššie žiaduce, aby sa tak dialo iba v krajine a v zákonne dôvodnených prípadoch. Je neprípustné, aby trestné právo regulovalo právne vzťahy, pri ktorých ide o uspokojovanie individuálneho subjektívneho práva jednotlivca, ktoré evidentne nebolo porušené, resp. ohrozenie trestným činom trestné právo nemôže teda v žiadnom prípade slúžiť ako prostriedok nahrádzajúci ochranu subjektívnych práv jednotlivcov v oblasti súkromného práva. Na vymoženie neprávom uhradeného nadmerného odpočtu DPH má štát zastúpený daňovým úradom voči dlžníkovi rôzne zákonom stanovené možnosti, ktoré daňový úrad využil.

Úmyselného prečinu nezaplatenie dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona sa dopustí ten, kto vo väčšom rozsahu nezaplatí splatnú daň.

Podľa § 124 ods. 1 Trestného zákona škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266,- eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

V čase začatia trestného stíhania, ako i v čase vznesenia obvinenia XXXXX boli v uvedenej trestnej veci zadovážené viaceré dôkazy (a to najmä výpovede svedkov, fiktívne daňové doklady a iné listiny nachádzajúce sa vo vyšetrovacom spise), ktoré vo svojom vzájomnom súhrne dostatočne, v rozsahu vymedzenom v ustanovení § 199 ods. 1 Trestného poriadku a § 206 ods. 1 Trestného poriadku

odôvodňovali záver, že skutok, ktorý naplňal znaky prečinu nezaplatenia dane a poistného podľa § 278 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, sa stal a spáchal ho obvinený XXXXX ako jediný konateľ spol. XXXXX XXXXX V priebehu trestného stíhania však podozrenie zo spáchania trestného činu bolo v uvedenej veci rozptýlené.

Podľa § 215 odsek 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na takto zistený skutkový stav som toho názoru, že so strany obvineného XXXXX nebola naplnená skutková podstata prečinu nezaplatenia dane a poistného ani iného trestného činu a keďže taktiež nie je dôvod na postúpenie veci na prejednanie priestupku príslušnému úradu, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je podľa § 215 ods. 6 Trestného poriadku prípustná sťažnosť, ktorú možno podať do 3 pracovných dní od jeho oznámenia uznesenia na Krajskú prokuratúru v Košiciach cestou tunajšej prokuratúry. Sťažnosť má odkladný účinok.

JUDr. Gabriela Andrásiová
prokurátorka